

STT 2022
Kolozsvár

Szaszák Lili

a produktív semmittevés műhelye

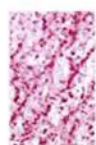
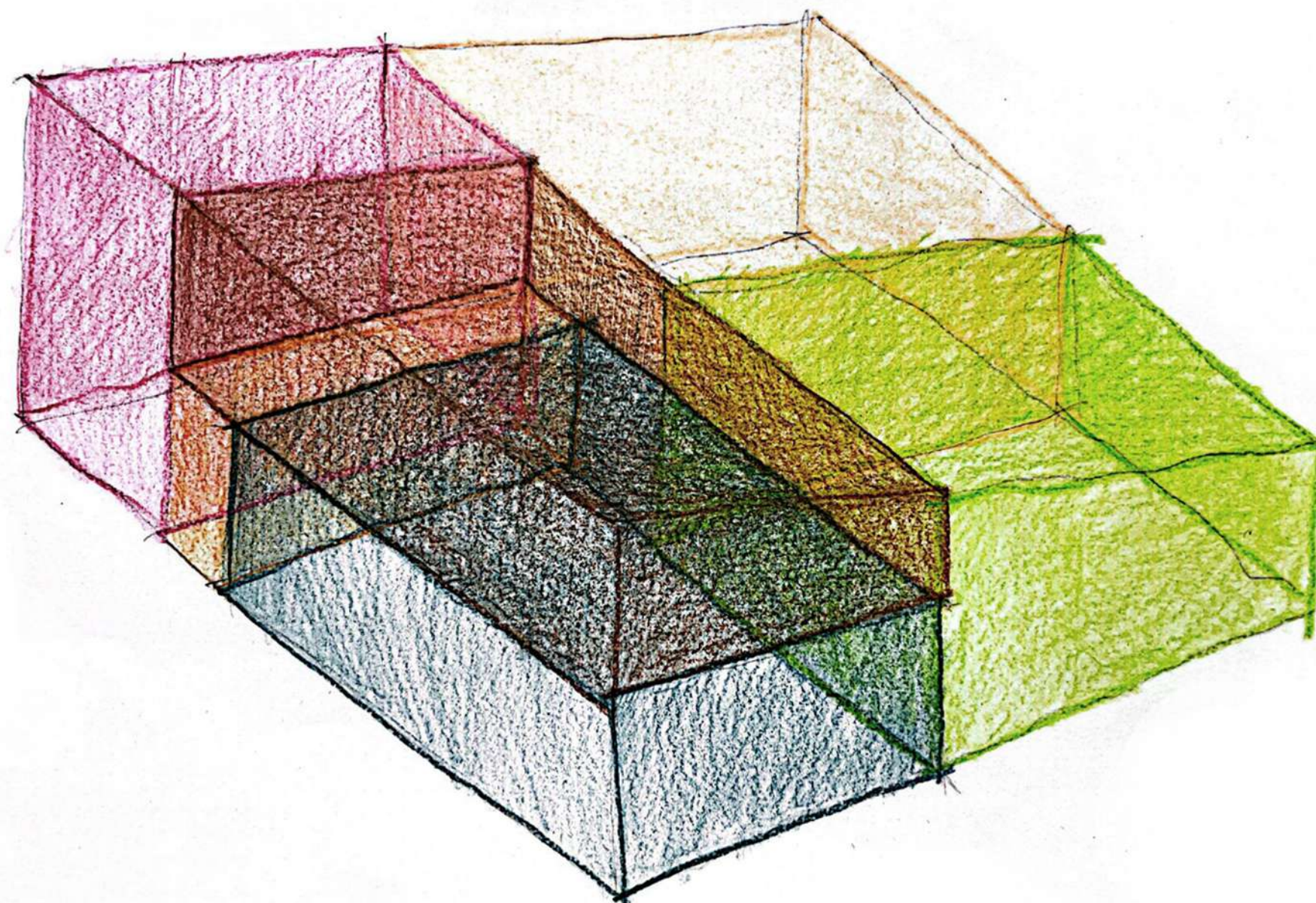
Konzulens: Szabó Levente DLA

“De amikor virágot szedek, tudom, hogy virággá változom és ez olyan, mintha lelkem felszívna
testemet, anyagtalan illattá és szépséggé válnék... ...s ezt
gomblyukamba tűzött, egyetlen szál kicsiny ibolya is idézi. Virágot szedni annyi,
mint virágozni; s ez annyi, mint átmenni egy kapun az ismeretlenbe.”
/Hamvas Béla: Babérligetkönyv - A virágszedés lélektana/

Kolozsvár belvárosának egy félreesőbb részén fekszik egy apró telek, mely kölcsönösen osztozik a körülötte lévőekkel a Malomárok partján. Az elsőre rendezetlennek, és kuszának tűnő környéken hamar meg lehet találni a vadregényes szépséget őrző részleteket és mintázatokat. Egyik oldalon forgalmas út, a másikon egy még felfedezésre váró árokparti ösvénylehetőség határolja a helyszínt. Tervem magja ebből a tökéletlen, de bájos hangulatból indult ki. Mit is jelent a szó „analóg”? Azonos szerepű, de más. Értékeket folyamatos változással szemlélő (ana-logosz). Mi ma az érték? Az idő. A jövő. A produktivitás. Mit eredményez ez? Nyugtalanság. Rohanás. Kiegészítés. Mai világunkban az úgy nevezett semmittevés szinte bűn és szitokszó. Hiszen napunk minden egyes percét hasznosan és érdeklegesen kell, hogy eltöltsük, így leszünk értékes emberek. És aztán üres emberek. A mindennapjaink jelenéből aligha élünk meg valamit ténylegesen teljes étellel és lélekkel. Számomra a lélek a kulcsszó. Neki lassúság, ritmus, simogatás és tér kell, hogy fel tudja dolgozni a naponta beáramló iszonyatos mennyiségű információt és impulzust. Ezt csupán mentális erőfeszítésekkel képtelenség elérni. Én a produktív semmittevés analóg laborját szerettem volna létrehozni, ahol ugyan a funkcióm tényleges tevékenységgel foglalkozó alkotótér, de az igazi lényeg az alkotás folyamat közben tapasztalt illatok, érzések, beszélgetések, szépség okozta lelassulás hordozza. Tervem egy olyan műhely, ahol az odaérkezők gyógynövényekkel kapcsolatos foglalkozásokon vehetnek részt, melyet kiegészít az árokparti sétányon végig húzódó ágyások sora. Továbbá egy partvonalra felhúzott teaház képezi még a koncepcióm részét. Formai és motívumbeli inspirációt a valaha az árokpartján elhelyezkedő fürdők és villák adták. Átkötve a két karakterű útvonalat, a városi környezetet és a természet megismerésén alapuló tevékenységeket, az ide betérő, kilépve a napi rutinból, elvihet magával egy kicsit a saját lelkéből.

megérkező udvar

teaház

kert

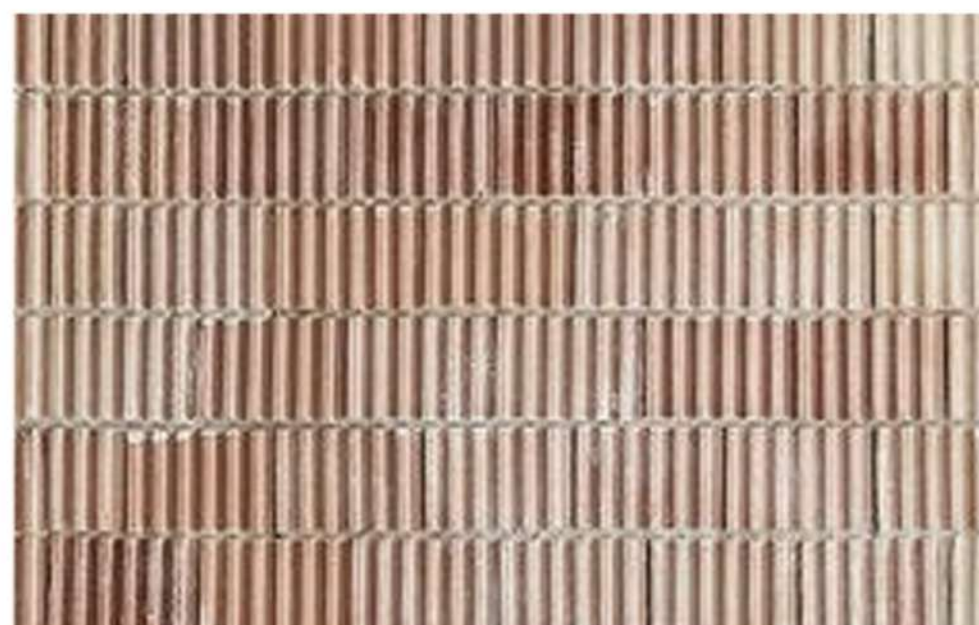
alkotótér

növényszárító/olvasó tér

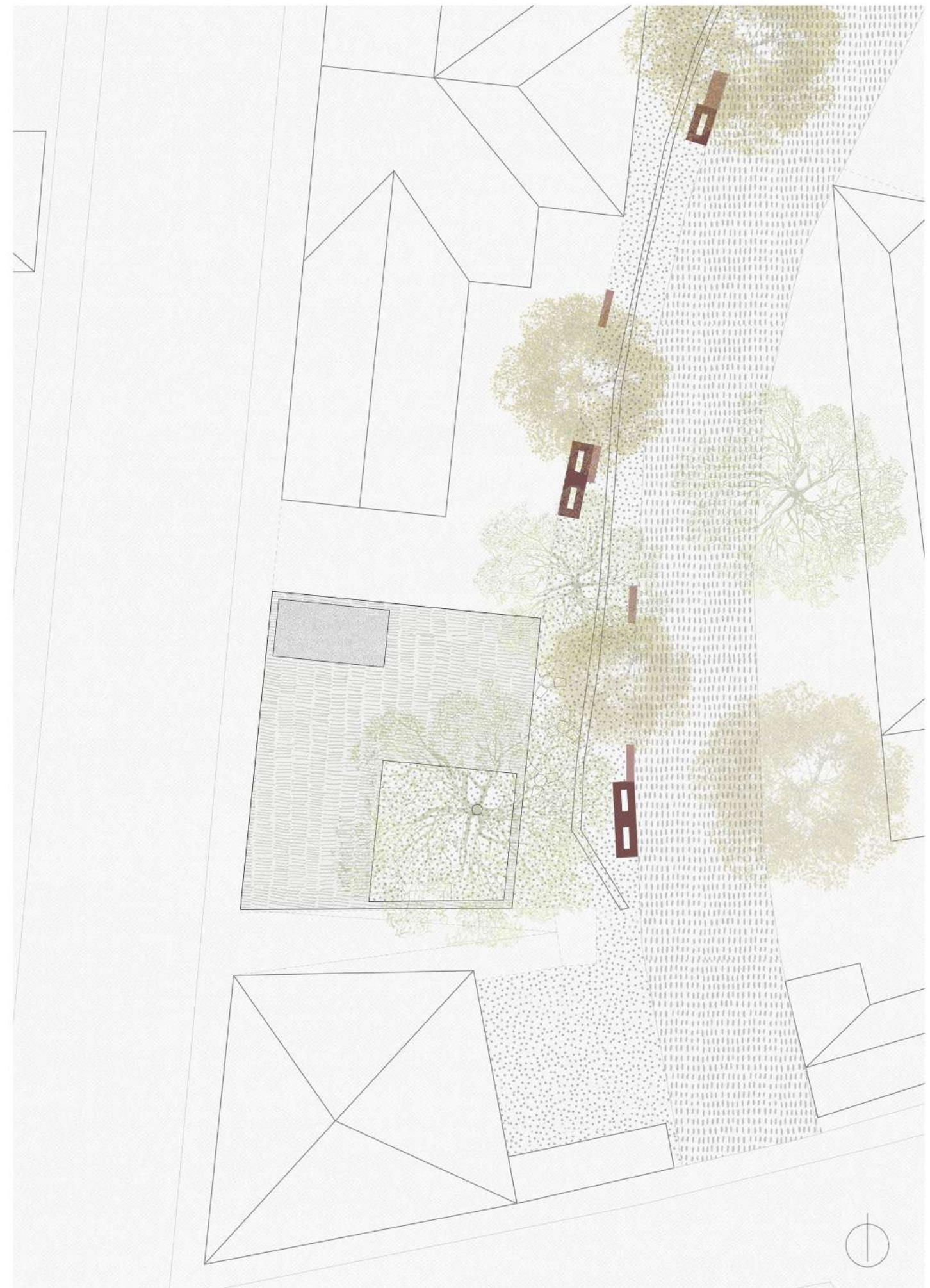

előtér

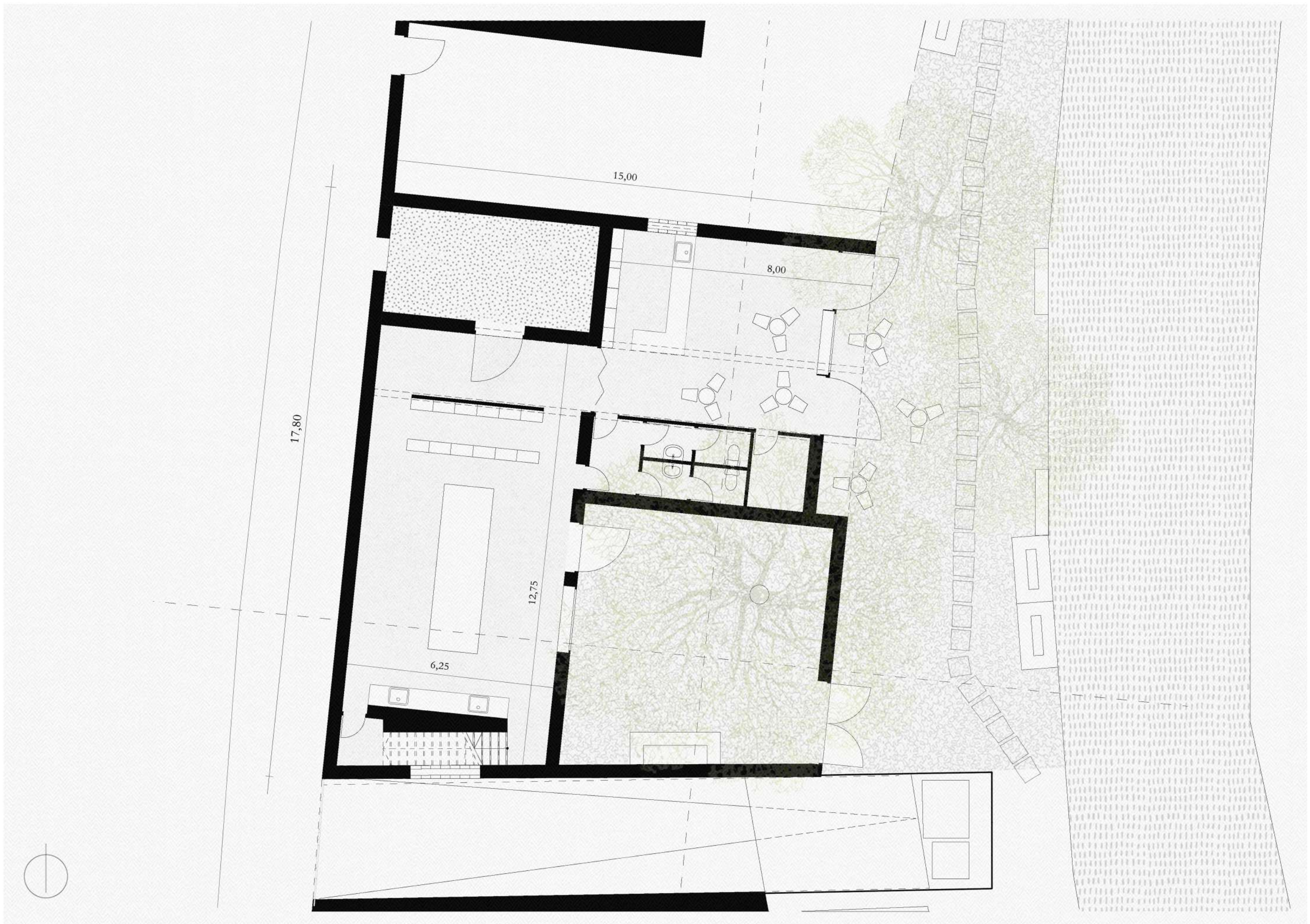

helyszínrajz M 1:500

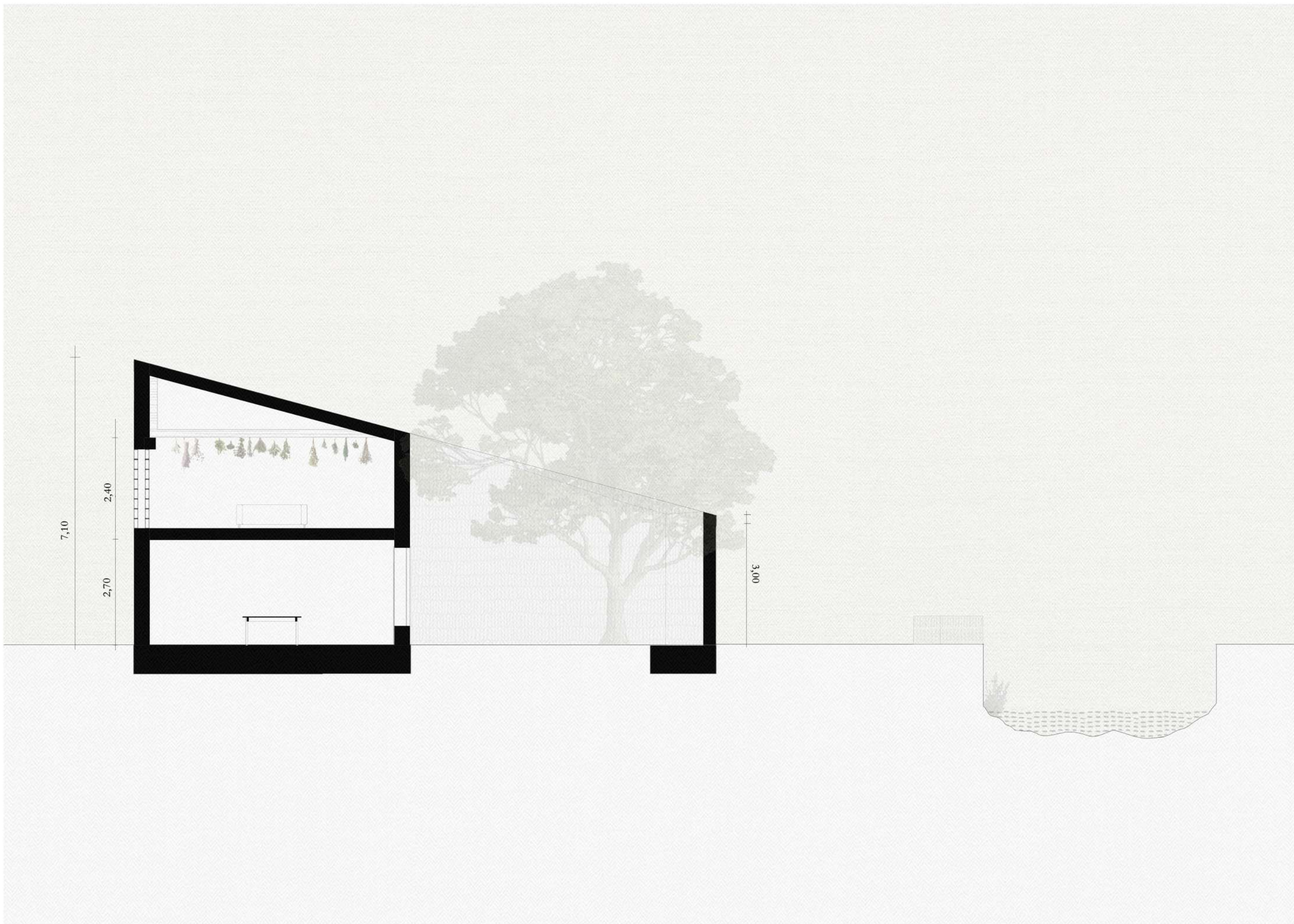
M 1:200

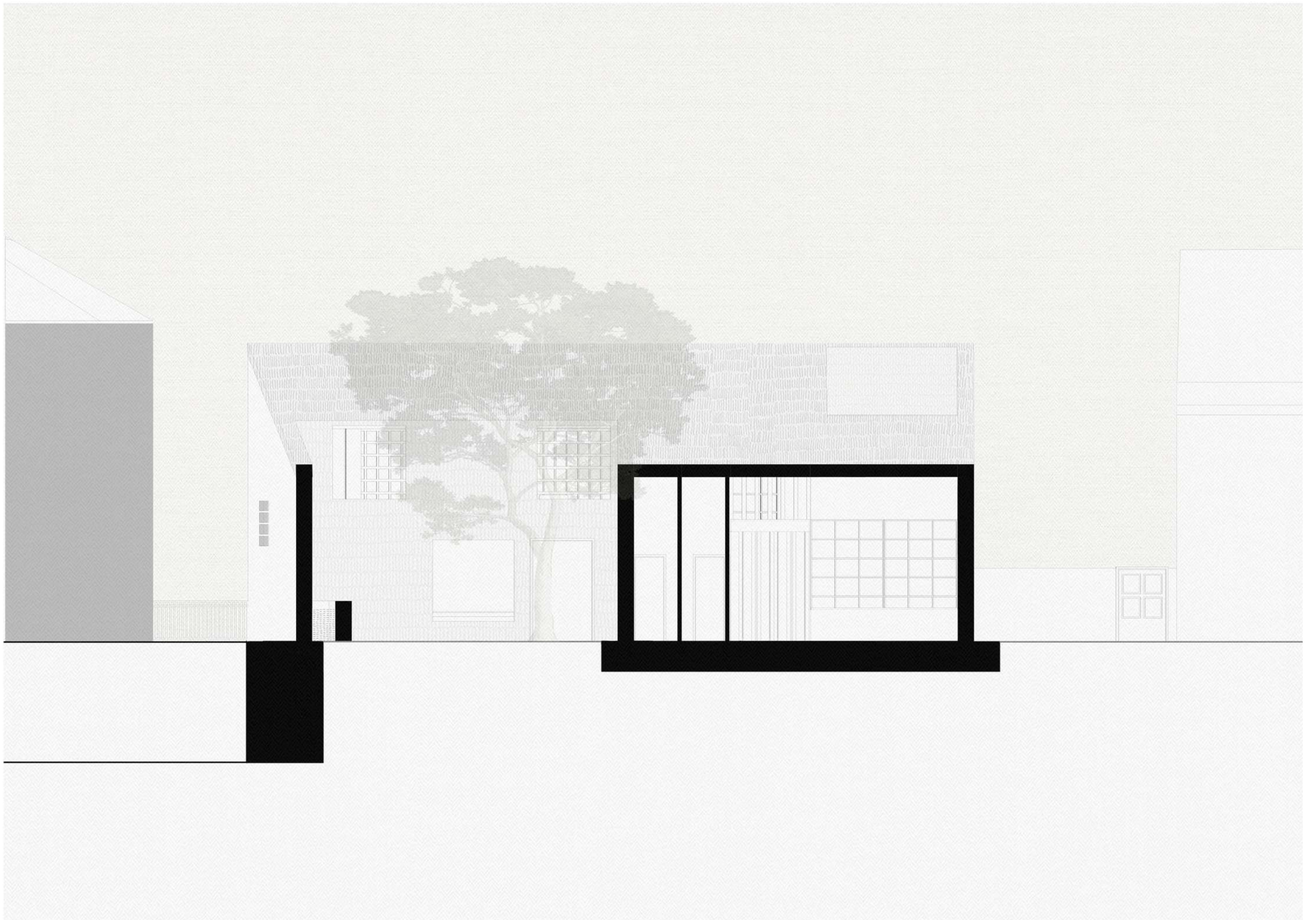
földszinti alaprajz M 1:100

emeleti alaprajz M 1:100

metszet M 1:100

metszet M 1:100

nyugati homlokzat

északi homlokzat

keleti homlokzat

déli homlokzat

utcahomlokzatok

“Amikor a virágot leszakítom, átmegyek a misztikus hídon. Hová? Nem
tudom. De
tudom, hogy megmagyarázhatatlan gyönyörűségben részesülök s a lét eddig
titkos
irányába megnyílok.”

